

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12Csp/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206033
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5317206033.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému O. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Č.. XXXX, XXX XX Č., o zaplatenie 1.833,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z úveru 17,9 % ročne zo sumy 1.833,90 Eur od 23.9.2017 do 22.1.2024, všetko ako súčasť v mesačných splátkach, tak ako boli určené rozsudkom Okresného súdu Čadca č. konania 12Csp/79/2017-85 zo dňa 21.2.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/190/2019 zo dňa 29.4.2020.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou dňa 20.10.2017 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu nesplatennej istiny 1833,90 eur, úroku 98,62 Eur, úroku z omeškania 0,86 Eur, poplatkov v sume 1,94 Eur a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy z nesplatennej istiny 1833,90 € od 23.9.2017 do zaplatenia, 5% ročne z nezaplatených úrokov 98,62 € od 23.9.2017 do zaplatenia a úroku 17,90% ročne z nesplatennej istiny 1833,90 € od 23.9.2017 do zaplatenia. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 20.1.2016 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. 0277387, na základe ktorej poskytol žalovanému finančné (peňažné) prostriedky vo výške 2000,-- eur. Žalovaný sa zaviazal úver a úroky splácať v pravidelných mesačných splátkach a celý úver bol povinný splatiť. Bonita žalovaného bola zo strany žalobcu overená. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 22.9.2017 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru po tom čo bol upozornený na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia opakovanou výzvou zo dňa 20.7.2017. Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadne úhrady. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy - Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000000000277387 - Pôžička zo dňa 20.1.2016, Všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov I. časť, prehľad splácania - do predčasného zosplatenia, výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.9.2017, opakované upozornenie zo dňa 20.7.2017, prehľad splácania do predčasného zosplatenia, výpočet zmluvných úrokov, , prepočet úrokov z omeškania, stav omeškaných splátok na úvere, prehľad splácania po predčasnom zosplatení. Za podanú žalobu uhradil žalobca súdny poplatok celkovej sume 109,50 €.

2. O podanej žalobe rozhodol okresný súd rozsudkom č.k. č.k. 12Csp/79/2017-85 zo dňa 21.02.2019, ktorý po vykonanom dokazovaní uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.935,32 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.833,90 Eur od 23.09.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 100,00 Eur splatných vždy do 20. dňa mesiaca počnúc mesiacom marec 2019 až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol

súd tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, o ktorej sume po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník (výrok III.). Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.10.2017 domáhal voči žalovanému zaplata istiny vo výške 1.833,90 Eur, úroku vo výške 98,62 Eur, úrokov z omeškania vo výške 0,86 Eur, poplatkov v celkovej sume 1,94 Eur a úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy z nesplatennej istiny 1833,90 Eur od 23.09.2017 do zaplata, 5% ročne z nezaplatených úrokov 98,62 Eur od 23.09.2017 do zaplata a úroku 17,90 % ročne z nesplatennej istiny 1833,90 Eur od 23.09.2017 do zaplata. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 20.01.2016 spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. 277387, na základe ktorej žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi poskytol pôžičku - spotrebiteľský úver vo výške 2000,00 Eur pri fixnej úrokovej sadzbe 17,9 % p. a., s dohodnutým počtom mesačných splátok 96, anuitnými splátkami vo výške 39,65 Eur mesačne splatnými v 22. deň kalendárneho mesiaca počnúc prvou splátkou 22.02.2016 po konečnú splatnosť úveru 22.01.2024 inkasom z bankového účtu v banke/príkazom na úhradu v prospech Inkasného účtu. Výška RPMN úveru bola v zmluve uvedená v rozsahu 20,94 %, priemerná RPMN 15,55 % a celková čiastka, ktorú mal žalovaný za úver zaplatiť, bola stanovená sumou 3.866,40 Eur. V zmluve boli dohodnuté taktiež poplatky za zmenu podmienok vo výške 40,00 Eur, zmluvná pokuta za meškanie splátky vo výške 15,00 Eur, poplatok za výzvu na splatenie úveru vo výške 30,00 Eur a iné. Vzhľadom na charakter a obsah uzatvorenej zmluvy ju súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe čoho pri prejednaní sporu aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.). Listom zo dňa 20.07.2017 označeným ako opakované upozornenie žalobca vyzval žalovaného k úhrade omeškaných splátok v sume 42,16 Eur najneskôr do 25.07.2017 a súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplata celej svojej pohľadávky, ktorá v tom čase predstavovala sumu 1.905,25 Eur. Následne listom zo dňa 22.09.2017 žalobca vyzval žalovaného k zaplata celého dlhu vo výške 1.995,32 Eur najneskôr do 02.10.2017 s poukazom na to, že žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého dlhu pre neplnenie podmienok úverovej zmluvy zo strany žalovaného napriek opakovanej výzve. Zo špecifikácie splácania dlžníkom (žalovaným) mal konajúci súd preukázané, že žalovaný do 20.06.2017 uhradil sumu 663,49 Eur, z ktorej žalobca započítal sumu 481,87 Eur na úroky, 166,10 Eur na istinu a 15,52 Eur na dohodnuté poistné. Po zosplatení žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu splátku (sumu) a konkrétnu sumu žalovaný čo do dlhu žiadnym spôsobom nespochybnil. Keďže predložená spotrebiteľská úverová zmluva obsahovala všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a žalovaný poskytnuté úverové prostriedky nevrátil v zmysle zmluvne dojednaných podmienok, súd prvej inštancie ho preto zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.935,32 Eur tvorenú istinou vo výške 1.833,90 Eur, vyčísleným úrokom do zosplatenia vo výške 98,62 Eur, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 0,86 Eur a vyčíslenými poplatkami vo výške 1,94 Eur. Súčasne súd priznal žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zákonný úrok z omeškania v rozsahu 5 % ročne z priznanej sumy 1.833,90 Eur od 23.09.2017 do zaplata. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný preukázal svoju nepriaznivú finančnú situáciu, nadmerné úverové zaťaženie (hoc iba vlastnou vinou), okresný súd vyhovel jeho žiadosti a umožnil mu splatiť dlh v splátkach po 100,00 Eur mesačne splatných vždy do 20. dňa mesiaca počnúc mesiacom marec 2019 až do úplného zaplata, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i jednej splátky alebo jej časti. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania z úrokov a úroku z úveru, t.j. úroky 17,9 % ročne z nezaplatennej istiny 1.833,90 Eur od 23.09.2017 do zaplata, úroky z omeškania z úrokov 5 % ročne zo sumy 98,62 Eur od 23.09.2017 do zaplata, súd žalobu žalobcu zamietol.

3. Krajský súd v Žiline na podklade podaného odvolania žalobcu rozsudkom sp. zn. 6Co/190/2019 zo dňa 29.4.2020 (č.l. 123 a nasl. spisu) rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 12Csp/79/2017-85 zo dňa 21.02.2019 v časti výroku I., v ktorej súd umožnil žalovanému splácať uloženú povinnosť v mesačných splátkach po 100,00 Eur splatných vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc mesiacom marec 2019 až do zaplata, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo i jednej splátky alebo jej časti a vo výrokoch II. a III. potvrdil, žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a vo zvyšnej časti výroku I., v ktorej súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.935,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.833,90 Eur od 23.09.2017 do zaplata, zostal rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 12Csp/79/2017-85 zo dňa 21.02.2019 nedotknutý.

4. V dôsledku podaného dovolania žalobcom vo veci rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 9 Cdo 6/2021 zo dňa 24. februára 2021, ktorým rozhodnutím vo výroku rozhodnutia rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2020 sp. zn. 6 Co 190/2019 a rozsudok Okresného súdu Čadca z 21. februára 2019 č. k. 12 Csp 79/2017 - 85 vo výroku, ktorým zamietol žalobu v časti uplatnených zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie.

5. V odôvodnení NS SR uviedol, že podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), a to v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí uplatneného nároku zmluvných úrokov po zosplatnení úveru. Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keď súd v danej veci aplikoval nesprávny právny predpis, resp. právne predpisy nesprávne interpretoval. Podľa názoru dovolateľky nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázala na ustanovenie § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti zrušil a zároveň, aby zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v zamietajúcej časti uplatnených úrokov po zosplatnení úveru a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V danom prípade dovolací súd rozhodol o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 115/2019, 5 Cdo 42/2020, 5 Cdo 73/2020, 7 Cdo 307/2019, 7 Cdo 118/2019, 8 Cdo 221/2019, 8 Cdo 237/2019, 8 Cdo 135/2020, 9 Cdo 6/2020, 9 Cdo 24/2020, v ktorých dospel dovolací súd k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádzal.

6. Na podklade vyššie uvedeného predmetom sporu sa tak stal už iba žalobkyňou pôvodne uplatnený nárok v rozsahu úrokov z úveru 17,90% ročne z nesplatenej istiny 1833,90 € od 23.9.2017 do zaplatenia a nárok na trovy konania.

7. Súd vo veci po doručení rozhodnutia dovolacieho súdu stranám sporu, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 8.4.2021 vo veci nariadil pojednávanie na ktoré predvolal strany sporu a vo veci opätovne v rozsahu nároku žalobcu zrušeného rozhodnutím NS SR vec prejednal a rozhodol. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca - neúčast' písomne ospravedlnil (č.l. 203 spisu), nedostavil sa ani žalovaný, kde súd uplatnil fikciu doručenia v danom prípade, nakoľko doručoval písomnosti žalovanému na adresu známu z registra obyvateľov, kde si písomnosť žalovaný neprevzal. Súd mal za splnené procesné podmienky podľa § 180 a nasl. CSP a vec prejednal a rozhodol aj v neprítomnosti strán sporu, nakoľko nezistil dôvody, ktoré by tomuto postupu bránili.

8. Na bližšie zdôvodnenie súd iba poukazuje na predchádzajúce dôvody rozhodnutia, kedy vo vzťahu k predmetu sporu a základu čo do odôvodnenia úrokov z úveru uvádza, že z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 20.1.2016 na bezúčelový spotrebiteľský úver - zmluvu č. 277387, na základe ktorej žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi poskytol pôžičku - spotrebiteľský úver vo výške 2000,- eur pri fixnej úrokovej sadzbe 17,9% p. a.. Úver mal byť splatený 96 anuitnými splátkami vo výške 39,65 eur mesačne splatnými v 22. deň kalendárneho mesiaca počnúc prvou splátkou 22.2.2016 po konečnú splatnosť úveru 22.1.2024 inkasom z bankového účtu v banke/ príkazom na úhradu v prospech Inkasného účtu. Výška RPMN úveru bola v zmluve uvedená ako 20,94%, priemerná RPMN ako 15,55% a celková čiastka, ktorú mal žalovaný za úver zaplatiť bola 3866,40 eur. V zmluve boli dohodnuté taktiež poplatky za zmenu podmienok 40,- €, zmluvná pokuta za meškanie splátky 15,- €, poplatok za výzvu na splatenie úveru 30,- € a iné. Listom zo dňa 20.7.2017 označeným ako opakované upozornenie vyzval žalobca žalovaného k úhrade omeškaných splátok v sume 42,16 eur najneskôr do 25.7.2017, súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z ustanovenia § 565 Obč. zák. a požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky, ktorá v tom čase predstavovala sumu 1905,25 eur. Listom zo dňa 22.9.2017 vyzval žalobca žalovaného k zaplateniu celého dlhu vo výške 1995,32 eur najneskôr do 2.10.2017 s poukazom na to, že žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého dlhu pre neplnenie podmienok úverovej zmluvy zo strany žalovaného napriek opakovanej výzve. Podľa špecifikácie žalobcu žalovaný do 20.6.2017 uhradila sumu 663,49 eur, ktorú žalobca započítal sumu 481,87 eur na úroky, na istinu sumu 166,10 eur a na poistné v sume 15,52

€. Po zosplatnení žalovaný neuhradil žiadnu splátku (sumu) a konkrétnu sumu žalovaný čo do dlhu žiadnym spôsobom nespochybnil. Súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalovaný poskytnuté úverové prostriedky doposiaľ nevrátil splnenie tejto povinnosti ho súd preto zaviazal k úhrade istiny 1.935,32 Eur (suma 1833,90 €, vyčísleného úroku do zosplatnenia 98,62 €, úroku z omeškania 0,86 € a poplatkov 1,94 €). Súčasne súd priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 OZ zákonný úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne zo sumy istiny 1833,90 Eur od 23.9.2017 do zaplataenia. Takto priznaný nárok súd povolil žalovanému uhradiť v mesačných splátkach po 100,- € splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom marec 2019 až do zaplataenia pod hrozbou straty výhody splátok nezaplataením čo i jedna splátka alebo jej časti. V tomto rozsahu splátok dovolanie podané nebolo, rozhodnutie zrušené nebolo a preto podľa názoru súdu splátky boli zachované pre žalovaného.

9. Vo vzťahu k aktuálnemu predmetu sporu/úroky z úveru je potrebné uviesť, že Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. 06. 2020 vyslovil názor, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. Nejde o rozhodnutie ojedinelé, pretože naň nadviazal Najvyšší súd SR napr. aj v rozhodnutiach ďalších (viď odôvodnenie zrušujúceho rozhodnutia NS SR vyššie), teda tento právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky je potrebné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu - ako konštatoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí.

10. V danej veci vo vzťahu k úrokom z úveru, hoc súd konštatoval, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na danú problematiku aplikovať i ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože zmluva o úvere v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka (v znení účinnom ku dňu stranami uzavretej zmluvy o úvere 20.1.2016) je tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu jej účastníkov je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka upravujúcich zmluvu o úvere.

11. Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). Doba trvania zmluvy pri jej vzniku je teda časovo ohraničená. V ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka je uvedené, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Súčasne ale zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Žalobca má teda na základe dohody s dlžníkom - žalovaným nárok na úroky z úveru, ktoré si medzi sebou strany sporu dohodli v Zmluve o spotrebiteľskom úvere v bode 2 základné podmienky a to fixné do splatnosti v rozsahu 17,9 % p.a., nakoľko banka ako žalobkyňa v súdnom spore finančné prostriedky požičala, žalovaný jej tieto nevrátil a preto patrí banke za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ.

12. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník/žalovaný teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi uhradiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplataenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na druhej strane, postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednaní nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplataených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

13. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Veriteľovi teda patrí úrok z istiny vo výške, akú by žalovaný dlžník zaplatil, pričom skutkovým základom je spotrebiteľská úverová zmluva. Výška pohľadávky veriteľa pri riadnom plnení povinností dlžníka zodpovedá celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a táto je známa už pri vzniku úverovej zmluvy, pretože je obligatórnou zmluvnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Teda pokiaľ ide o zmluvný úrok, jeho vyčíslenie vyplýva z predpísaných anuitných splátok úveru - výška pohľadávky pripadajúca na zmluvný úrok je známa už pri uzatvorení zmluvy, pretože je daná ako celkový súčet súm, pripadajúcich na zmluvný úrok pri jednotlivých anuitných splátkach úveru, ktoré boli dohodnuté pri uzavretí zmluvy. Ak však veriteľ po predčasnom zosplatnení úveru požaduje zmluvný úrok ako percento z istiny až do skutočného zaplataenia istiny, teda úročenie zmluvným úrokom má pokračovať aj po termíne konečnej splatnosti zaplataenia istiny, ktorý bol pôvodne v zmluve dohodnutý, uplatňuje nárok, ktorý nemá oporu v dohodnutom zmluvnom vzťahu. Taký nárok je v neprospech - spotrebiteľa, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby v tejto časti žaloby a v tomto rozsahu súd podanej žalobe nevyhoviel. Z vyššie uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi úrok z úveru tak ako požadoval z dlžnej sumy od 23.9.2017 avšak iba do 22.1.2024, kedy mal byť úver splatený, teda za podmienok, ako sa dohodli strany v zmluve. Súd v danom prípade mal zato, že vo vzťahu k žalovanému zostávajú zachované splátky tak ako i stanovil pôvodným rozhodnutím, nakoľko v tomto rozsahu rozsudok prvostupňového ani odvolacieho súdu zrušený nebol a úrok z úveru tak bude splácaný ako súčasť splátok (príslušenstvo) popri základnej istine, čo súd vo výroku i vyslovil.

14. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Pri žalovanej sume (istina, úroky a úroky z omeškania) bol neúspech žalobcu len v časti úrokov z omeškania, vyčíslených úrokov je nepatrný a preto i súd mu priznal nárok na náhradu trov konania postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v celom rozsahu, t.j. v 100 % voči žalovanému. O konkrétnej výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník súdu prvého stupňa samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Čadca.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.